

[Anne Grete Holmsgård]

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS ser positivt på det forslag, socialdemokratiet har fremsat, og som jo er en ændret genfremsættelse af det, der blev behandlet sidste forår.

Jeg synes dog, at retningslinjerne for en kommende lovgivning er noget løse, og jeg forstår det egentlig godt, for det er et stort og uoverskueligt område, vi her er i gang med.

Jeg mærkede mig, at industriministeren i starten af sit indlæg sagde, at det kunne lyde tillokkende at lave en vis fælles lovgivning, men at det nok også kunne være lidt vanskeligt at se gevinsten ved det.

Jeg synes godt, man kan se gevinsten, hvis man tager udgangspunkt i, at en fælles lovgivning for det første skal øge gennemsigtheden på de finansielle markeder, for der er ingen tvivl om, at gennemsigtheden er meget ringe i øjeblikket. Hvis man desuden sigtede mod regnskabsprincipper, som gjorde, at regnskaberne var offentligt tilgængelige, og desuden strammede regnskabsprincipperne fra de nuværende særlovgivninger op, så ville man ganske givet kunne få en gevinst ved at lave en lovgivning, selv om der også ville være problemer f.eks. i henseende til, hvor særlovgivningen starter, og hvor den fælles lovgivning slutter.

For det andet mener jeg, det er vigtigt, at man i forbindelse med et eventuelt fælles tilsyn får præciseret, at det tilsyn skal være et aktivt tilsyn.

Nu har Kronebanksagen været nævnt heroppefra, og den kender vi alle sammen rimelig godt, men det er jo ikke det eneste sted, hvor man kan sige der var mangel på aktivt tilsyn. Jeg betragter det i hvert tilfælde som et generelt problem, at tilsynet ikke er mere aktivt, end det er på dette område.

For det tredje er der revisionsprincipperne, og for det fjerde er der det spørgsmål, der har været nævnt med hensyn til samfundsrepræsentationen. I den forbindelse finder jeg ikke, at det vigtigste er at få flere ind som samfundsrepræsentanter, men derimod at få præciseret deres pligter og rettigheder. Med de pligter og rettigheder eller rettere sagt mangel på samme, som de har i øjeblikket – og specielt tænker jeg naturligvis på tavshedspligten – mener jeg ærlig talt, at de mere har en forskønnende end en reel effekt på disse områder. Jeg synes ikke, der

er nogen gevinst ved at få flere af slagsen, hvis de ikke også får frataget tavshedspligten, og det kan godt gøres, uden at man dermed udleverer følsomme oplysninger om de enkelte kunder.

Vi har diskuteret det meget indgående flere gange, bl.a. sidste år, hvor vi fremsatte et forslag om rettigheder og pligter for samfundsrepræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser.

Når jeg selv har gjort opmærksom på, at jeg også finder, det er et svært gennemskueligt område, betyder det også, at jeg ser positivt på, at industriministeren har sagt, at der vil gå et udredningsarbejde i gang.

Jeg synes, det ville være en god idé, om vi sigtede mod et udredningsarbejde af samme karakter som det, vi bad det økonomiske råd om at lave vedrørende pengepolitikken for et par år siden, og hvor vi fik en meget grundig gennemgang sidste efterår fra det økonomiske råd. Jeg synes egentlig, det er oplagt at bede det økonomiske råd om at foretage et udredningsarbejde vedrørende de finansielle institutioner og bede dem gentage det. Jeg kan huske, at vi diskuterede muligheden for at få kapitalformidling ind under den redogørelse, vi fik sidste efterår – det blev vist foreslået af den radikale ordfører, hr. Estrup, i sin tid – men det kom altså ikke med, da vi skrev den endelige betænkning. Det synes jeg vi kunne sørge for kom ind nu her. Jeg synes også, det har den fordel, at det er en i hvert fald rimelig uafhængig institution, der vil komme til at lave udredningsarbejdet – jeg siger rimelig, fordi jeg selv har været en af dem, der har kritiseret det økonomiske råd for ikke at være ganske uvildigt.

Men alligevel mener jeg, det ville være en god idé at prøve at gentage nummeret, sådan at folketinget har et godt og grundigt arbejde at gå ud fra, når man engang skal tage stilling til en fælles lovgivning, hvad der skal ind i den, og på hvilken måde den skal forbedre den nuværende lovgivning.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er vigtigt, at vi i vort land kan bevare tilliden til og troen på pengeinstitutioner, og man kan godt sige, der i forbindelse med Kronebanken skete det, at mange ganske almindelige sparere fik deres tillid ødelagt ved, at noget sådant kunne lade sig gøre.